

misk undersøgelse af havbunden tilligemed en bundtopografisk opmåling. De seismiske målinger byggede på refraktionsmetoden, der giver oplysninger om eksplosionsbølgers hastighed i bundens lag og dermed om lagenes karakter. Oceanbunden synes efter resultaterne at dømme dækket af et ret tyndt sedimentlag, hvilende på et ensartet ca. 5 km tykt lag. Det nævnte lag (»6–7 km/sec. laget«) adskilles fra underlaget ved en tydelig discontinuitet, den også fra landjorden kendte »Mohorovicic-discontinuitet«. I forbindelse med undersøgelserne af oceanbunden undersøgte også atoller for om muligt at gøre en ende på striden mellem tilhængere af Darwin's teori om koralrevsdannelse og Murray's. Mellem mere specielle ting bemærkes det, at forfatteren anser Wegener's fastlandsforskydnings-teori for at være meget sandsynlig. Han mener som geofysiker ikke, at der kan rejses holdbare indvendinger mod den.

Bogen er iøvrigt bredt skrevet, letlæst og læseværdig, skønt den behandler emnet under en meget speciel synsvinkel.

Sofus Christiansen.

Atlas of Australian Resources. 1:6 000 000. Department of National Development, Canberra. Melbourne 1954–1957. Angus & Robertson, Ltd., London. 10/6 pr. stk.

De her foreliggende fem blade behandler jordbrugsforhold (land-use), havne- og sø-transport, sundhedsvæsen, undervisningsvæsen og befolkningsforskydninger. Den geografiske interesse knytter sig især til to af disse. Befolkningkortet giver således et udmærket billede af urbanisering og landflugt, den voldsomme vækst af den bymæssige befolkning og udtyndingen, henholdsvis stagnation af landdistrikterne. Undtagelser fra denne regel finder i hvert fald delvis en forklaring, når man studerer jordbrugskortet, som iøvrigt indeholder flere interessante og delvis overraskende oplysninger.

Niels Nielsen.

Hurd C. Willett and Frederick Sanders: Descriptive Meteorology. 2. ed. Academic Press, New York 1959. 355 sider, 15 × 23 cm. Pris \$ 7,50.

Denne bog er en af de mange inden for meteorologien, der er kommet i en ny udgave i de sidste år, for at være a jour med de mange nyere synspunkter. Den første halvdel giver en gennemgang af de almindelige meteorologiske begreber: atmosfærens sammensætning, strålingsforhold, fugtighed og bevægelsens love. På de næste 160 sider følger en omfattende behandling af den atmosfæriske cirkulation, hvor forfatterne skelner mellem: den generelle cirkulation (vestenvinde, passater), den sekundære cirkulation (monsuner, cykloner og anticykloner) og den tertiære cirkulation (dalvinde, føhner, tornadoer m. m.). Disse cirkulationstyper inddeles igen efter deres termale eller dynamiske opståen.

Som titlen antyder, lægger denne meteorologi hovedvægten på det deskriptive, og bogen får derved en særlig værdi for de geografiske læsere, der vil undgå matematiske udredninger i altfor stort omfang. Det må dog straks tilføjes, at forfatterne ikke alene holder sig til det deskriptive, men tillige behandler mange sider af dynamiken i de atmosfæriske processer.

Kr. M. Jensen.